

2007

číslo	Dátum	Názov - Lokalita	Popis
1	24.3.2007	Rokoš - Strážovské vrchy	trasa A: Nitrianske Sučany – Brložná jaskyňa – Rokoš – Nitrianske Rudno trasa B: Ako trasa „A“, vynechaná vrcholová časť, skratkou do Nitrianskeho Rudna
2	14.4.2007	Tribečské hrady - Tribeč	trasa A: Oponice - Oponický hrad - hrad Gýmeš - Kostofany pod Tribečom - Lysec - Velčice trasa B: hrad Gýmeš - Kostofany pod Tribečom - Lysec - Velčice
3	5.5.2007	Brankovský vodopád -Nízke Tatry	trasa A: Biely Potok - Ostrá - Brankov - Brankovský vodopád - Podsuchá trasa B: Podsuchá – Brankovský vodopád - Podsuchá
4	26.5.2007	Vyšehrad - Malá Fatra	trasa A: Vyšehradské sedlo - Hadviga - Vríčanské sedlo - Fačkovské sedlo trasa B: Vríčanské sedlo - Fačkovské sedlo
5	16.- 17.6.2007	Babia hora - Oravské Beskydy/ Západné Tatry	ubytovanie: Chata Slaná voda 16. jún: Slaná voda - Babia hora - Slaná voda 17. jún: Oravice - Juráňova dolina (Tiesňavy) - Bobrovecká dolina - Oravice + kúpanie v Oraviciach
6	5. - 8.7.2007	Jesenily (ČR)	ubytovanie: autokempink Bobrovník, Lipová-Lázně 5. júl Moravský kras (Macocha) 6. júl Praděd 7. júl Kralický Sněžník 8. júl. Rejvíz, Zlaté hory
7	28.7.2007	Kováčová - Kremnické vrchy	trasa A: Badín - Laurin-sedlo - Brestová - Veľký Son - Kováčová (termálne kúpalisko) trasaB: Sielnica - Veľký Son - Kováčová (termálne kúpalisko)
8	24.- 26.8.2007	Vysoké Tatry	ubytovanie: Svit Domov mládeže 24. aug. A: Domica – Silica – Silická planina – Soroška (B: Domica jaskyňa, Krásna Hôrka hrad) 25. aug. Vysoké Tatry, lokalita: Tatranská Lomnica, Smokovce 26. aug. Vysoké Tatry, lokalita: Smokovce, Štrbské pleso
9	15.9.2007	Borišov - Veľká Fatra	trasa A: Liptovské Revúce - Čierny kameň - Ploská - chata pod Borišovom - Chyžky - Vyšná Revúca trasa B : Vyšná Revúca – Ploská - Chyžky - Vyšná Revúca
10	6.10.2007	Buchlov - Vtáčnik	trasa A: Oslany (Ďurišove štále) - Žarnov - Buchlov - Jaseňová skala - Píly
11	27.10.2007	Priesil	trasa A: Tímače - Krivín - Luchtovo sedlo - Priesil - Hrádok - Tekovská Breznica Pre nezáujem neuskutočené

Akcia: Rokoš
Lokalita: Nitrické vrchy

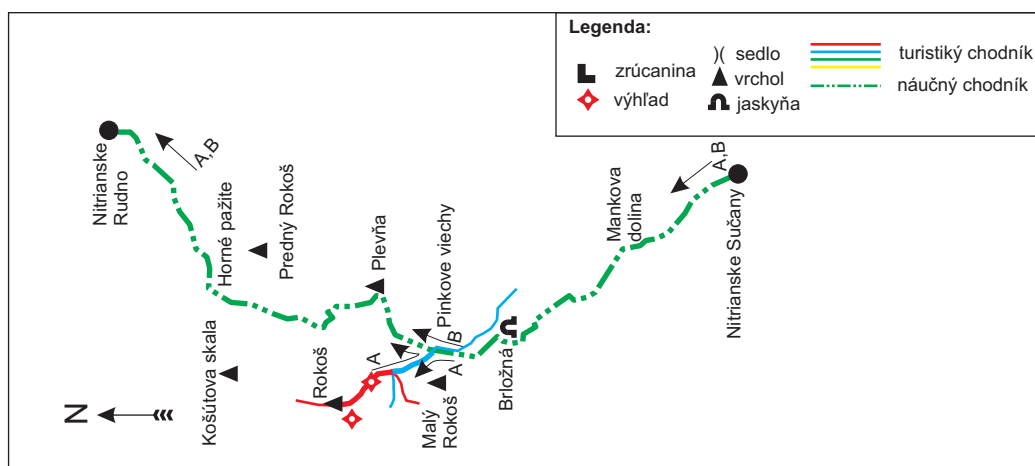
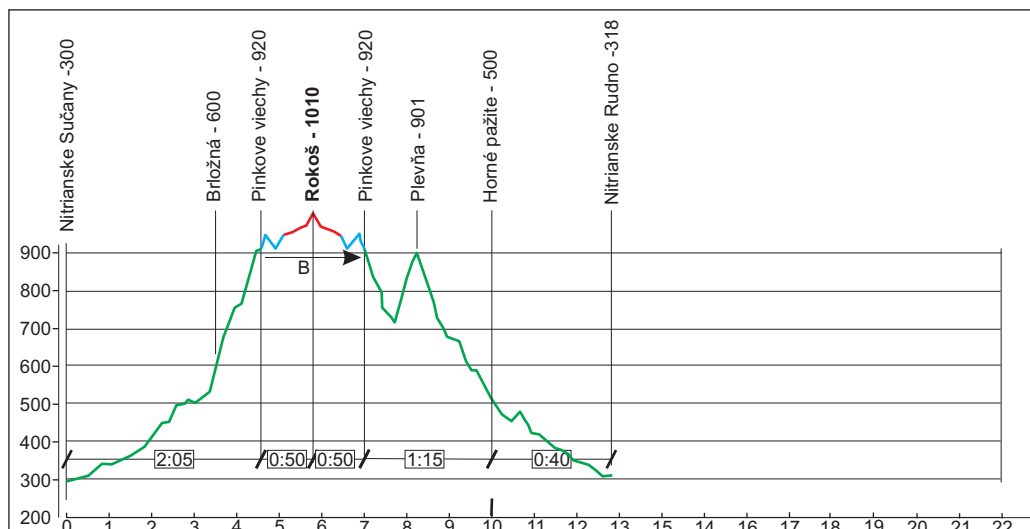
Parametre trasy:

A Prevýšenie: 850 m
 Dĺžka trasy: 13 km
 Čas bez prestávok: 5:40 hod.

B Prevýšenie: 780 m
 Dĺžka trasy: 10 km
 Čas bez prestávok: 4:00 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
 č. 131, Vtáčnik - Horná Nitra

Dátum: 24.03.2007

Trasa A:

Náučný chodník, po ktorom pôjdeme, má meno Františka Madvu, zázračného ľudového lekára z 18. storočia. Tento katolícky kňaz, bylinkár, lekár tela i duše a člen štúrovskej družiny pôsobil 28 rokov na fare v Nitrianskom Rudne. Svojimi výsledkami bol známy po celej Európe, chodili sa k nemu liečiť významní svetskí a cirkevní predstavitelia a uznávali ho i profesori lekárskej vedy vtedajšieho Rakúsko-Uhorska. Madvu dokonca navštívili aj traja štúrovci na čele so samotným Ľudovítom Štúrom. Na sklonku života sa zázračný lekár uchýlil do domčeka v Nitrianskych Sučanoch, kde aj zomrel. Zhodou okolností práve v tomto dome sa narodil Maťo Nemček, terajší predseda KST Rokoš. Túru začíname v Nitrianskych

Sučanoch, kde by sme sa mali spojiť s miestnou turistickou skupinou, ktorú vedie Maťo Nemček (mimo chodem správny chlap s maximálnym zmyslom pre prírodu a pre turizmus). Po náučnom chodníku prejdeme cez Mankovu dolinu na Hrabové lúky pozdĺž Sučianskeho potoka. Táto časť trasy je nenáročná, ako aj pokračovanie k studničke s názvom Ahoj. Od studničky začíname strmo stúpať k jaskyni Brložná. Je to 40-metrová neprístupná jaskyňa vo vápencových skalách vo výzdobu. Od jaskyne pokračujeme ďalej strmou cestou až pod vrchol Malého Rokoša, kde sa napojíme na modrú turistickú značku, po ktorej pôjdeme cca 35 minút a potom po červenej až na Rokoš (1010 m). Z Rokoša sa

vrátime znovu na náučný chodník, ktorý sme opustili pod Malým Rokošom a po ňom pokračujeme na Plevňu (901 m). Z Plevni pomerne prudkým zostupom prejdeme na Horné Pažite, kde sa klesanie zmierni a ďalej nenáročná cesta vedie veľmi peknou prírodnou scenériou s výhľadmi na Košútovú skalú a iné skalné útvary. Túru ukončíme v Nitrianskom Rudne. Okrem toho, že počas tejto túry budeme prechádzať krásnou prírodou, možno spoznáme aj ľudí z iných turistických klubov, ktorí prídu na Rokoš z rôznych strán.

Trasa B:

Trasa B kopíruje náučný chodník. To znamená vynechanie výstupu na vrchol Rokoša.

Akcia: Tribečské hrady**Lokalita: Tribeč**

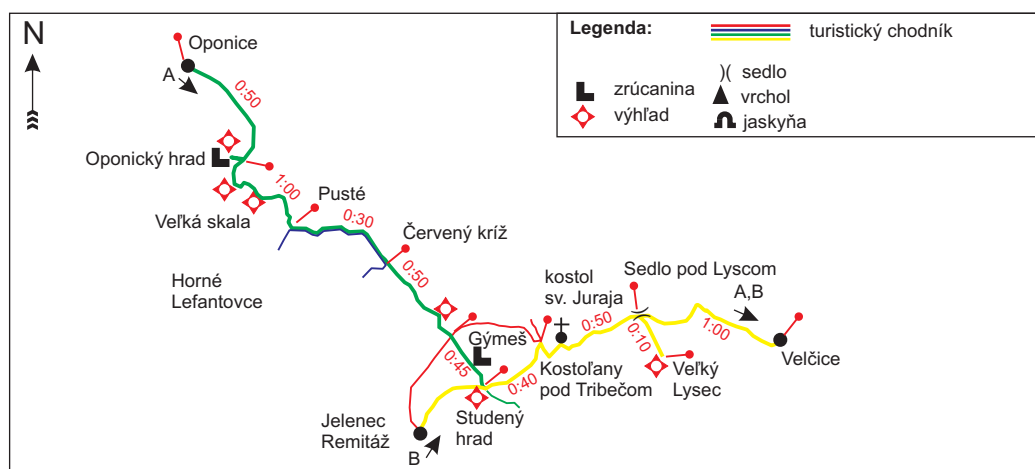
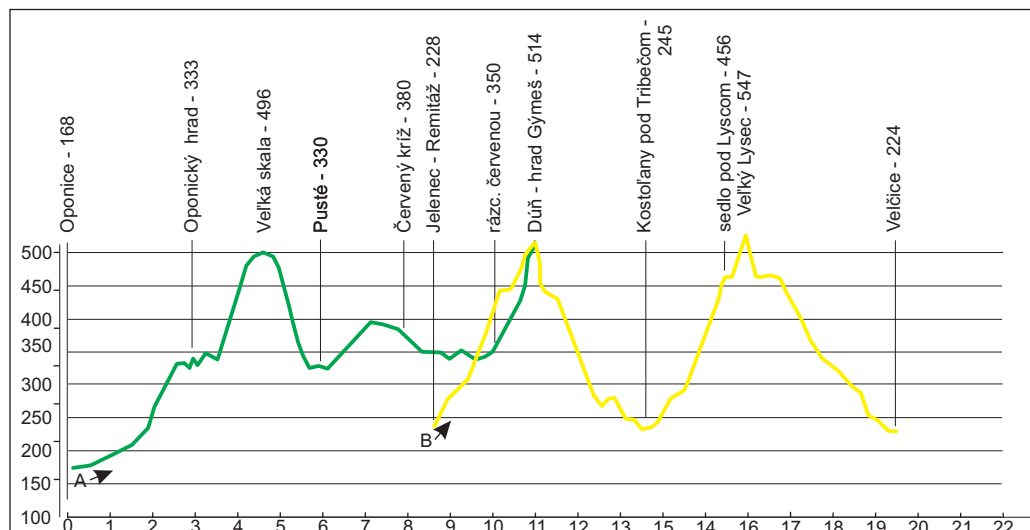
Parametre trasy:

A Prevýšenie: 860 m
Dĺžka trasy: 19,5 km
Čas bez prestávok: 6:45 hod.

B Prevýšenie: 590 m
Dĺžka trasy: 11km
Čas bez prestávok: 4:10 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 137, Tribeč

Dátum: 14.04.2007

Popis trasy A:

Začíname v obci Oponice, po zelenej značke až k zrúcaninám hradu Oponice. Po prehliadke zrúcanín stúpame po zelenej cez výhľadový bod Veľká skala. Ďalej po zelenej cez sedlo Červený kríž ku gaštanici pod Gýmeš. Ďalej pokračujeme po žltej značke. Na rozcestí so zelenou je možné si zísť na miesto zvané Studený hrad, kde bol pravdepodobne pôvodný hrad. Z rázcestia Zelená-Žltá pokračujeme po žltej smerom do obce Kostolany pod Tribečom. V obci je možnosť občerstvenia. Po žltej sa dostaneme nad obec, nad ktorou sa týči najstaršia dochovaná stavba na Slovensku - kostol sv. Juraja, ktorý je doteraz funkčný. Kostol je trochu mimo trasy, treba dávať pozor a neobísť ho. Po obliadke kostola pokračujeme cez vinice nad obec do sedla pod Lyscom. Tu odbočíme doľava na vrchol Lysca. Späť do sedla a pokračujeme ďalej do obce Veľčice.

Popis Trasy B:

Trasa B začína v rekreačnej oblasti Jelenec - Remitáž. Po žltej trase cez Studený hrad vystúpime k zrúcaninám hradu Gýmeš. Odtiaľ je trasa totožná s trasou A do obce Veľčice. V prípade že bude verejnosti prístupná gaštanica pod hradom, oplatí sa zísť dolu a prezrieť si staré a veľké stromy gaštanov.

Pohorie Tribeč

Geomorfologický krajinný celok patriaci do Fatransko-tatranskej oblasti. Patrí medzi kryštalické pohoria, ktorých jadro tvoria hlbinné magmatické a premenné horniny. Obal kryštalického jadra tvoria pieskovce a vápence. Charakteristické pre toto pohorie sú kremencové tzv. hôrky, ktoré vznikali zapadaním odolných kremencových vrstiev do mäkkých sedimentárnych vrstiev. Pohorie je dlhé takmer 50 kilometrov, najväčšia šírka dosahuje 18 km. Názov Tribeč patrí medzi najstaršie v stredovekých listinách doložené pomenovania vrchov z územia

Slovenska. Pohorie dýcha históriu, je to oblasť s najväčšou plošnou hustotou hradísk z doby bronzovej.

Oponický hrad /* 1321 castrum Opon/ Zrúcaniny hradu z 13. storočia, vyhorel v r. 1645.

Jedným z hradov dohliadajúcich na údlie rieky Nitry s dôležitými stredovekými komunikáciami bol Oponický hrad. Jeho zrúcanina nad rovnomennou obcou nás i dnes upúta pri pohľade z údolia na členitý masív Tribečského pohoria

Nepretržité osídlenie oblasti Oponíc už od 9. storočia dokladá črepový materiál, získaný povrchovým zberom z intravilánu obce, ako aj spod hradného vrchu. Azda už koncom 11. storočia udelili uhorskí králi severozápadnú časť chotára dnešných Oponíc hradným rytierom jobagiómom Nitrianskeho hradu. Na nej v priebehu 12. storočia vzniklo nové sídlo Malé Oponice, v listinách po prvýkrát uvádzané v roku 1244 spolu s kostolom a tiež susednými Veľkými Oponicami. Zmienovaný románsky kostol možno s veľkou pravdepodobnosťou stotožniť so základmi jednolodovej sakrálnej stavby s pravouhlým prebystériom, ktoré sa našli v roku 1963 počas stavebných prác na školskom dvore.

V listinách sa Oponický hrad prvý raz spomína v roku 1300, kedy ho spravoval Čákov kastelán komes Valentín, syn Bohuslava z Trstian. Výbojnou politikou Matúša Trenčianskeho boli začiatkom 14. storočia násilne zaujaté aj okolité majetky nitrianskeho biskupstva a kapituly, čím sa Oponický hrad stal po predčasnej smrti Matúšovej brata ochrancom jadra rozaťajúcej sa Matúšovej dŕžavy. Výhodná voľba staveniska na skalnej ostrohe, ukončujúcej terasovitý výbežok zo svahu hlavného hrebeňa pohoria, umožňovala široký priehľad na frekventované údolie Nitry a poskytovala dôležité vizuálne prepojenie s lokalitou hradiska nad Drážovcami pri Nitre, ako aj vodnými hrádkami v Ludaniciach a Nitrianskej Strede. I keď najstaršie stredoveké murivá

z mála zachovaných nadzemných zvyškov identifikovať najmä torzo prízemja pôvodnej valcovej obrannej veže.

Gýmešský hrad

Na skalnatom vrchole kopca Dúň sa nachádzajú zďaleka viditeľné zrúcaniny Gýmešského hradu. Pravdepodobne bol postavený v r. 1253 - 1270 Ondrejom, synom Ivanku. Rozšírený bol v 13. storočí, za panstva Forgáčovcov bol v 15. storočí značne rozšírený a dostavaný. Hrad zničili Turci, ale v roku 1663 bol obnovený. Stavebné práce na hrade prebiehali aj v 18. storočí. Panstvo ho opustilo v polovici 19. storočia a odvtedy pustne.

Studený Hrad

V 12-13 storočí tu mal stáť hrad, z ktorého sa nezachovala žiadna architektúra, viditeľné sú iba valy. Vyhliadkový bod, 40 m vysoký bralá.

Kostol sv. Juraja v Kostofanoch pod Tribečom.

Jeden z najstarších kostolov na Slovensku, ranorománsky z prvej pol. 11. stor., prestavaný v 13. stor. Pri reštauračných prácach v r. 1964-1966 odkryli románsku architektúru a v presbytérii a kostolnej veži vzácné ranorománske a gotické nástenné maľby. Ku chrámu vedie z centra obce dlhé terasovité schodište a posledné archeologické prieskumy hovoria, že kostol sv. Juraja je oveľa starší ako sa doteraz predpokladalo. Kostolík je národnou kultúrnou pamiatkou a najstarším kultúrno-historickým stánkom kresťanov na Slovensku, dodnes slúžiaci svojmu účelu.

Veľký Lysec

Najvyšší bod túry. vrch tvoria skalnaté bralá s ojedinelým útvarom, skalným oknom. toto miesto s výhľadom na požitavie sa páčilo aj kelťom, ktorí si tu v minulosti vybudovali hradisko.

Akcia: Brankovský vodopád

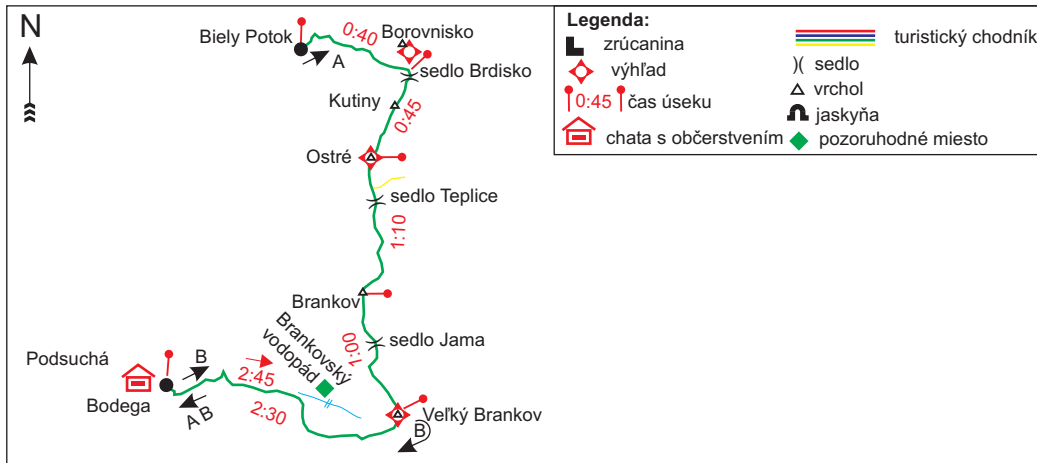
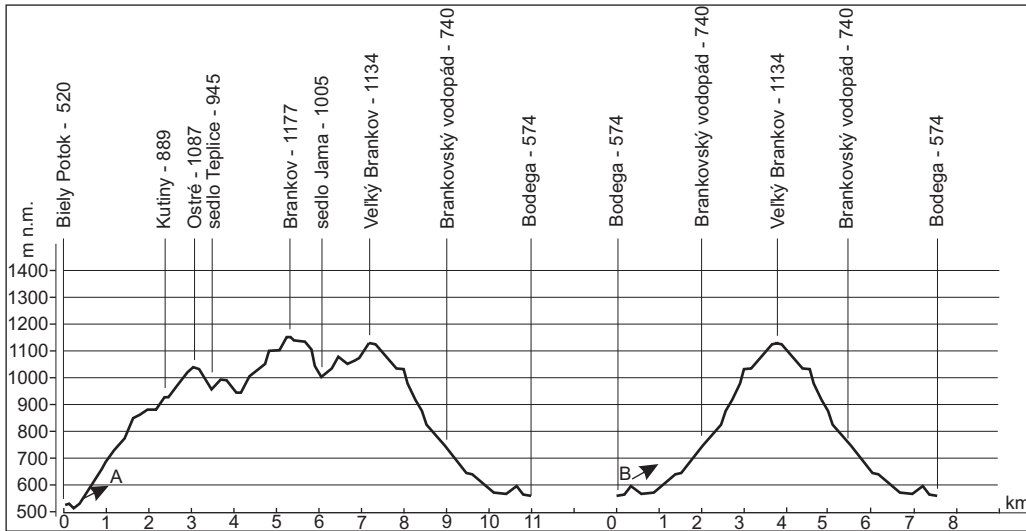
Lokalita: Nízke Tatry

Parametre trasy:

- A** Prevýšenie: 1003 m
Dĺžka trasy: 11 km
Čas bez prestávok: 6:05 hod.
- B** Prevýšenie: 620 m
Dĺžka trasy: 7,5 km
Čas bez prestávok: 5:15 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 121, Veľká Fatra
122, Nízke Tatry - Chopok

Dátum: 05.05.2007

Popis trasy A

Náročnosť: *stredne náročná túra so strmým výstupom a zostupom*

Od autobusovej zastávky Biely Potok sa vydáme po zelenej značke východným smerom. Odbočíme do najsevernejšej bočnej ulice, z ktorej prejdeme chodníkom do strmo stúpajúceho západného svahu hrebeňa Brankov. Ďalej postupujeme do sedla Brdisko, krátkou odbočkou vľavo vystúpime na prvý výhľadový bod túry. Vrátime sa do sedla a pokračujeme vo výstupe prechodom sedla Brankov smerom na juh. Cez úsek hrebeňa Kutiny vystúpime na vrchol Ostrého. Ďalej zostúpime po hrebeni do sedla Teplice. Cestou po hrebeni pokračujeme a postupne zdolávame Ostrý Grúň, klesneme do sedla Jama, vystúpime na stredný vrchol masívu Brankova-Rebro a následne vystúpime na posledný vrch Veľký Brankov. Cesta späť vedie trávnatým chrbtom, z ktorého sa dostaneme do doliny Veľký Brankov a prechodom popod Kuruckú skalú na vysokej galérii uvidíme Brankovský vodopád. Zostup ukončíme na autobusovej zastávke v rekreačnej oblasti Podsuchá.

Popis trasy B

Začiatok a koniec túry je z osady Podsuchá výstupom na vrch Brankov a späť po zelenej značke.

Zaujímavosti na trase

Brankovský vodopád: Tento najvyšší nízkotatranský vodopád je verejnosti (azda okrem občanov dolného Liptova) veľmi málo známy. Asi hlavne preto, že leží v tak trochu zabudnutom, menej atraktívnom prostredí najzápadnejšej časti Nízkych Tatier. Skupina Brankova sa dvíha na pravej strane riečky Revúca, ktorá oddeľuje od seba Veľkú Fatru a Nízke Tatry.

Nízkotatranské hrebene sú na západ od skupiny Salatína už naozaj nevysoké, samotný vrchol Brankova nedosahuje ani nadmorskú výšku 1200m. Sú budované vápencami, dolomitickými vápencami, dolomiti chočského príkrovu. Hrebeň Brankov - Ostrô je porastený prevažne zmiešaným smrekovo bukovým lesom. Veľmi pekné a krajinnársky zaujímavé sú vrcholové lúky na Veľkom Brankove, ktoré vznikli v minulosti odlesnením a následnou pastvou oviec a hovädzieho dobytku. Vodopád je fascinujúci svojou výškou - 55 metrov. Bohužiaľ, potok, ktorý ho napája nie je ktovieako vodnatý. Najkrajší je preto v jarných mesiacoch,

keď ho napája voda z topiaceho sa snehu. Veľmi efektívny je aj v zimnom období - vtedy sa vytvorí niekoľko desiatok metrov vysoký ľadopád. Brankovský vodopád je národnou prírodnou pamiatkou, ako chránené územie bol vyhlásený v r.1980. Leží v katastri mesta Ružomberok, vo vlastnom území národného parku. Výmera chráneného územia je 27,71 ha. Leží v nadmorskej výške 775 - 830 metrov m n.m., na severozápadnom okraji národného parku, na západnom úpätí vrchu Veľký Brankov. Skalná skupina je nazývaná Kurucké skaly. Hlavným dôvodom ochrany je 55 metrov vysoký vodopád a jeho bezprostredné okolie. Západný svah Brankova je výrazným stupňom na rozhraní tmavých lavicových vápencov so slienitými a slienito vápnitými bridlicami a vápencami. Vápence tvoria mohutné skalné steny a bralá, sú prevažne kolmé, miestami až previsnuté. Uprostred územia je vlastný vodopád. Jeho význam znižuje malý prítok vody, ktorý len na jar a po dažďoch býva silnejší.

Vodopád padá z hrany vápencového brala. Vápenec je drobný, pomerne zvetraný. Pekne je viditeľné jeho zvrstvenie. Mineralogicky je skupina Brankova veľmi chudobná - vo vápencoch možno nájsť len ojedinelé biele kalcitové žilky slabej hrúbky aj kvality.

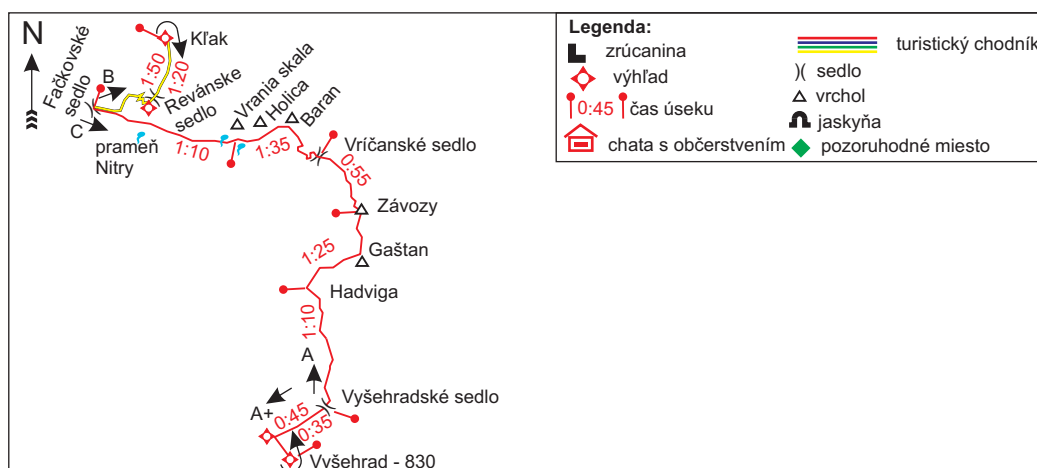
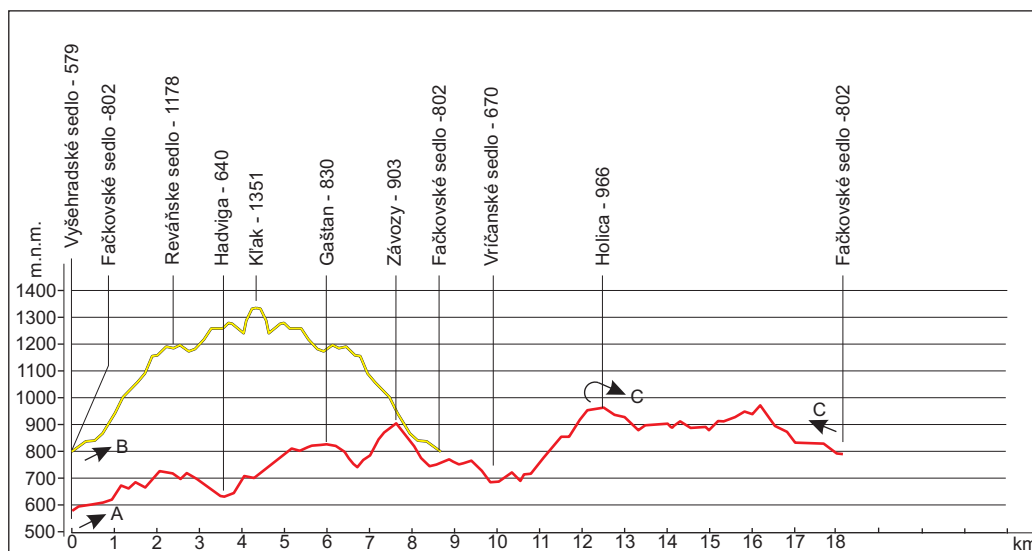
Akcia: Vyšehrad Lokalita: Malá Fatra

Parametre trasy:

- A** Prevýšenie: 890 m
Dĺžka trasy: 18 km
Čas bez prestávok: 6:15 hod.
- B** Prevýšenie: 553 m
Dĺžka trasy: 9 km
Čas bez prestávok: 3:00 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 120, Malá Fatra

Dátum: 26.05.2007

Trasa A: Vyšehradské sedlo (579 m) – Hadviga (640 m) 1:10 – Závozy (912 m) 2:35 – Vríčanské sedlo (670 m) 3:30 – pod Vraňou skalou (920 m) 5:05 – Fačkovské sedlo (802 m) 6:15

Trasa A+: z Vyšehradského sedla na Vyšehrad a späť. Potom po trase A.

Naša túra začína na Vyšehradskom sedle (579 m). Vydáme sa po červenej značke smerom na Vríčanské sedlo striedavo lúkami a lesom. Pri prechode otvoreným terénom sa nám naskytnú krásne výhľady. Terén je veľmi mierny a tekmer bez námahy sa dostávame nad osadu Hadviga s napájadlami a prameňom. Ďalej pokračujeme tiež nenáročným terénom s krásnymi výhľadmi, potom chvíľu lesom až na Závozy (912 m) s krásnym výhľadom na okolité kopce. Najprv miernym a potom strmším zostupom sa dostávame do Vríčanskeho sedla, cez ktoré prechádza asfaltová cesta z Kláča na Kláštor pod Znievom a oddeluje pohorie Žiar a Malú Fatru. Pokračujeme po červenej značke pomerne strmým výstupom až pod

vrch Baran (980 m), kde sa stúpanie zmierni a ďalej prechádzame otvoreným terénom pod Vraňou skalou (1004 m) okolo niekoľkých prameňov. Asi 25 minút pred príchodom na Fačkovské sedlo, pod kopcom Reváň, budeme prechádzať okolo prameňa rieky Nitra (asi 250m na lúke pod bodom, kde sa spája naša červená turistická značka so žltou). Trasa A končí na Fačkovskom sedle, ktoré oddeluje Malú Fatru od Strážovských vrchov.

Trasa B: Fačkovské sedlo (802 m) – Revánske sedlo (1184 m) 1:15 – Klak (1352 m) 1:45 – Revánske sedlo (1184 m) 2:10 – Fačkovské sedlo (802 m) 3:00

Trasa B začína na Fačkovskom sedle. Žltou turistickou značkou prejdeme Revánske lúky. Odtiaľ pôjdeme najskôr mierne po úbočí Reváňa, neskôr strmými serpentínami cez vrch Reváň (1205 m) do Revánskeho sedla (1184 m). Chodník vedie po okraji lesa, neskôr prechádza po hrebeni zmiešaným porastom.

Pokračujeme najskôr miernym a pod úpäťm vrcholu strmším stúpaním na vrchol Kláku (1352 m). Jeho južné svahy sú národnou prírodnou rezerváciou s množstvom chránených druhov rastlín. Po krátkom oddychu na vrchole, ktorý spríjemňuje krásny kruhový výhľad, sa vrátíme tou istou trasou späť na Fačkovské sedlo.

Trasa C: Fačkovské sedlo (802 m) – pod Vraňou skalou (920 m) 1:05 – Vríčanské sedlo (670 m) 2:10 – pod Vraňou skalou (920 m) 3:45 – Fačkovské sedlo (802 m) 3:00

Trasa C začína na červenej turistickej značke z Fačkovského sedla, najprv cez Staré cesty, nad prameňom rieky Nitra, s minimálnym prevýšením. Túra je nenáročná s krásnymi výhľadmi, pretože prechádza poväčšine otvorenou krajinou. Podľa individuálnych schopností sa dá v ktoromkoľvek mieste otočiť. Minimálne prevýšenie je až pod vrch Baran (980 m).

Akcia: Orava

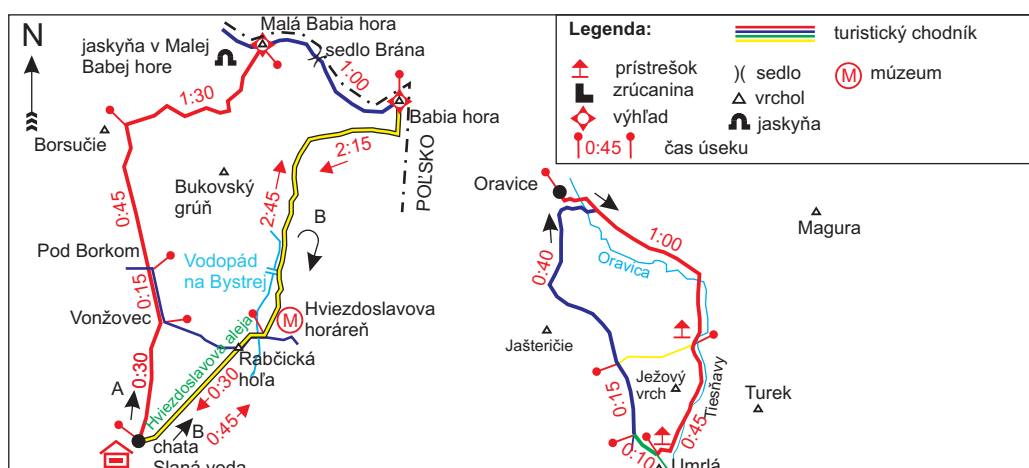
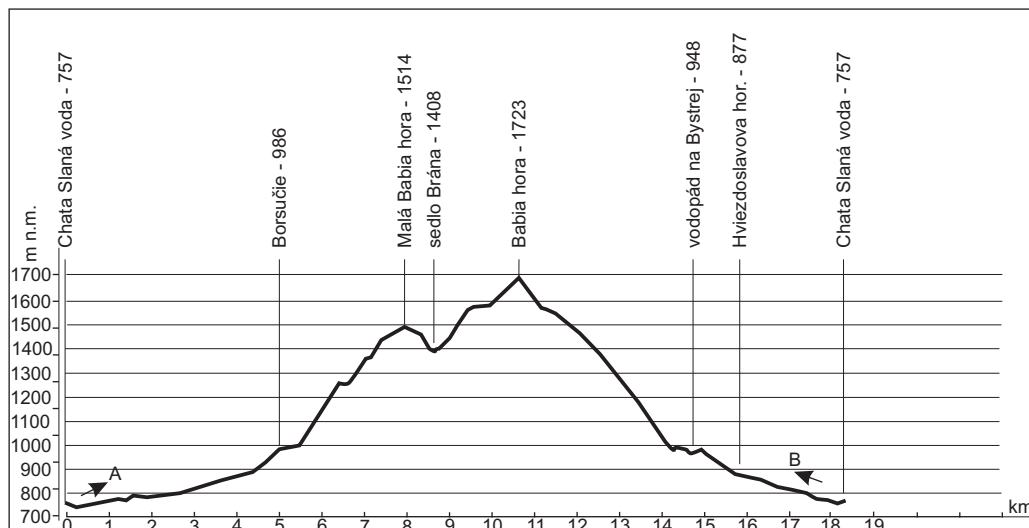
1. deň - Babia hora

Trasa A Prevýšenie: 1072 m
Dĺžka trasy: 18,5 km
Čas bez prestávok: 6:45 hod.
Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 102, Oravské Beskydy

2. deň - Juráňova dolina

Prevýšenie: 200 m
Dĺžka trasy: 10 km
Čas bez prestávok: 2:50 hod.
Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 112, Západné Tatry

Dátum: 16-17.06.2007

Sobota

Popis trasy A

Chata Slaná voda - Malá Babia hora - Babia hora - Hviezdoslavova horáreň - chata Slaná voda.

Túru začíname a končíme v mieste ubytovania - chata Slaná voda. Po červenej miernym stúpaním pod vrch Borsučie, odkiaľ sa začne prudšie stúpanie až na malú Babiu horu. V jej úbočí je jaskyňa. Z vrcholu Malej B. hory pokračujeme na východ po modrej cez sedlo Brána na vrchol Babej hory. Zostup je celý po žltej po náučnom chodníku povedľa vodopádu na Bystrej a Hviezdoslavovej horárne.

Zaujímavosti na trase

Chata Slaná voda - stojí na mieste bývalých kúpeľov postavených pri slanom jódobromovom prameni. Kúpele bol postavené v roku 1865 a zanikli po 1. svetovej vojne.

Hviezdoslavova aleja - smrekový porast v parkovej úprave medzi chatou Slaná voda a Hviezdoslavovou horárou.

Hviezdoslavova horáreň -

*Jak hniezdo v tesnu parutí
v úkryte košatého krovia:
v hôr neprehľadnom zákutí
chalúpka čuší hájnikova.*

čo dodať...

Babia hora - Podložie masívu Babej hory je zložené z fľyšových hornín, ktoré vznikali ukladaním a striedaním vrstiev pieskovcov až zlepcov, ílovcov až slieňovcov v paleogénnom (staršie treťohory) mori. Takto sa utváral typický fľyš, ktorého názov pochádza z nemeckého slova fließen-tiečť, resp. zo švajčiarskeho dialektu - hornina náchylná na zosun, čo značí, že priepustne pieskovcové vrstvy sa veľmi ľahko kľžu (tečú) po nepriepustných ílovcových vrstvách a tak utvárajú možnosť tvorby zosuvov a iných procesov svahovej modelácie.

(zdroj: CHKO Horná Orava)

Babia hora je monumentálny kopec, ktorý lákal na výstup aj v minulosti. Zo známych osobností tu bol Hviezdoslav a neskôr aj Lenin a pápež Ján Pavol II.

Popis trasy B

Začína a končí pri chate Slaná voda. Po trase náučného chodníka - žltá značka - smerom k Hviezdoslavovej horárni. Trasa obojsmerná, čiže návrat späť po tej istej trase. Bod návratu je individuálny, i ideálnom prípade na vrchole Babej hory.

Nedeľa

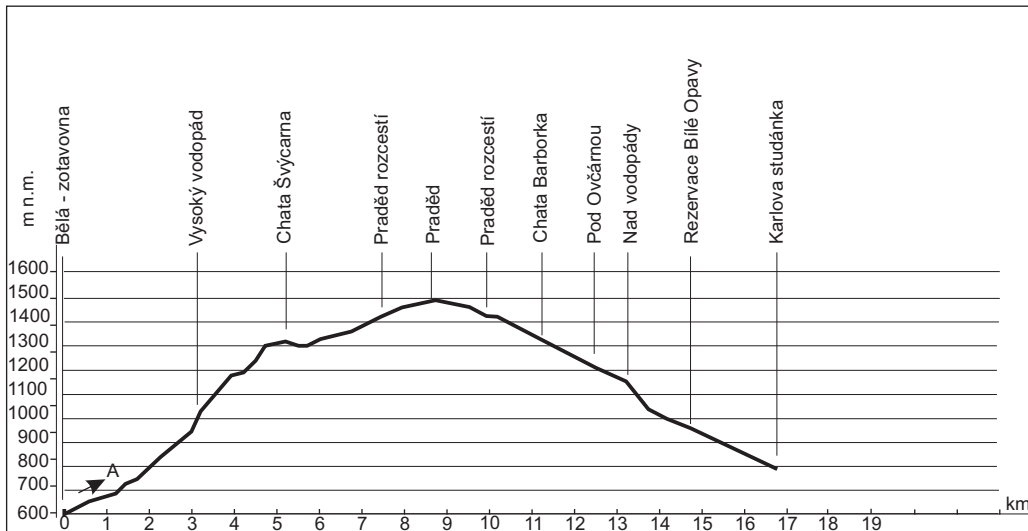
Z Oravíc po červenej povedľa potoka Oravica prídeme k rázcestiu so žltou. Potom ďalej po červenej roklinou Tiesňavy až po rázcestie so zelenou pod vrchom Umrlá. Krátko po zelenej sa dostaneme na modrú, po ktorej sa vrátíme do Oravíc.

Juráňova dolina - Tiesňavy - úzky kaňon s vodopádmi so zaujímavou morfológiou. Náučný chodník, drevené rebríky. Chodník je schodný za sucha i mokra.

Oravice - kúpalisko s termálnou vodou - budeme sa regenerovať

Veľký bazén (512 m²) je naplnený krištáľovo čistou termálnou vodou bohatou na minerály. Je dostatočne veľký na plávanie a obsahuje viacero trysiek pre **rozmasírovanie akýchkoľvek svalových bolestí**. Bazén je rozdelený na vnútornú a vonkajšiu časť, ktoré sú medzi sebou prepojené príplavom. Voda v ňom dosahuje teplotu 36° C.

Menší bazén (80 m²) je naplnený prírodnou termálnou vodou a je priam ako stvorený na **leňošenie**. Je tak isto rozdelený na vnútornú a vonkajšiu časť a teplota vody v ňom dosahuje príjemných 38° C.

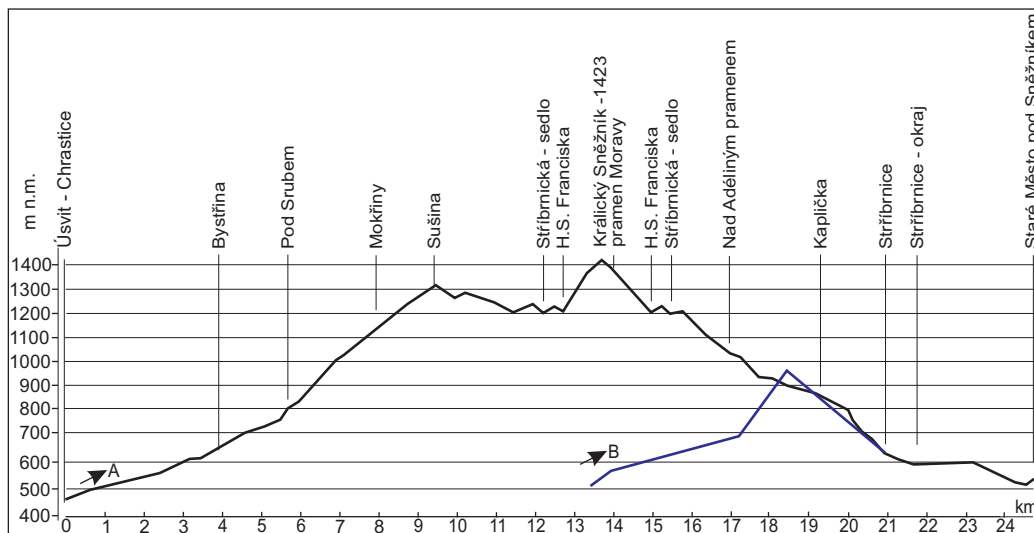
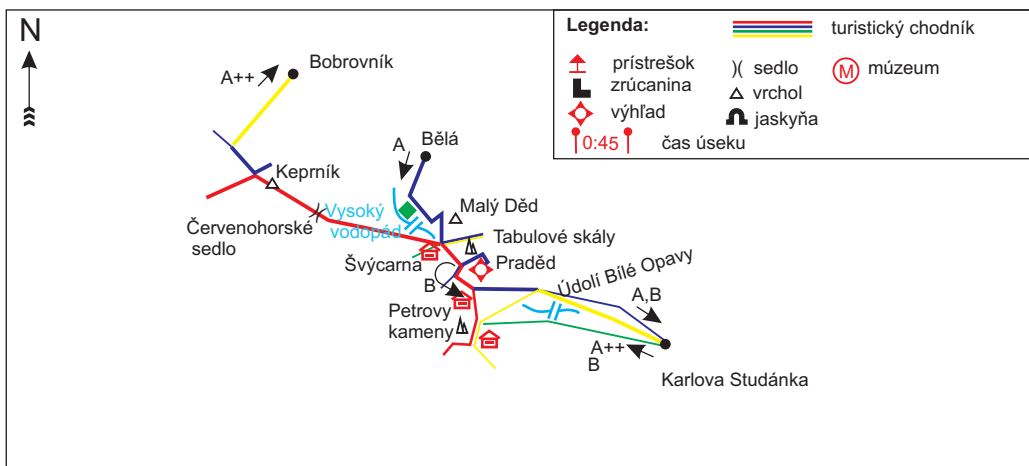
Akcia: Jeseníky
Praděd

Trasa A Prevýšení: 861 m
Délka trasy: 16,75 km
Čas bez prestávk: 5:40 hod.

Trasa A++ Prevýšení: 1011 m
Délka trasy: 32,75 km
Čas bez prestávk: 10:50 hod.

Zdroj: Turistická mapa Jeseníky r.1986
www.turistika.cz

Dátum: 6.07.2007

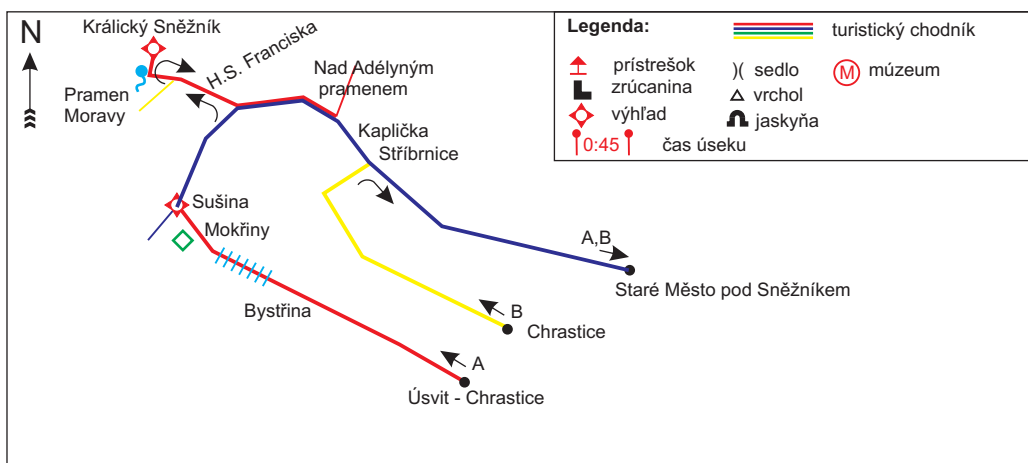
Akcia: Jeseníky
Králický Sněžník

Trasa A Prevýšení: 963 m
Délka trasy: 24,75 km
Čas bez prestávk: 7:55 hod.

Trasa B Prevýšení: 340 m
Délka trasy: 11,25 km
Čas bez prestávk: 3:55 hod.

Zdroj: Turistická mapa Jeseníky r.1986
www.turistika.cz

Dátum: 07.07.07

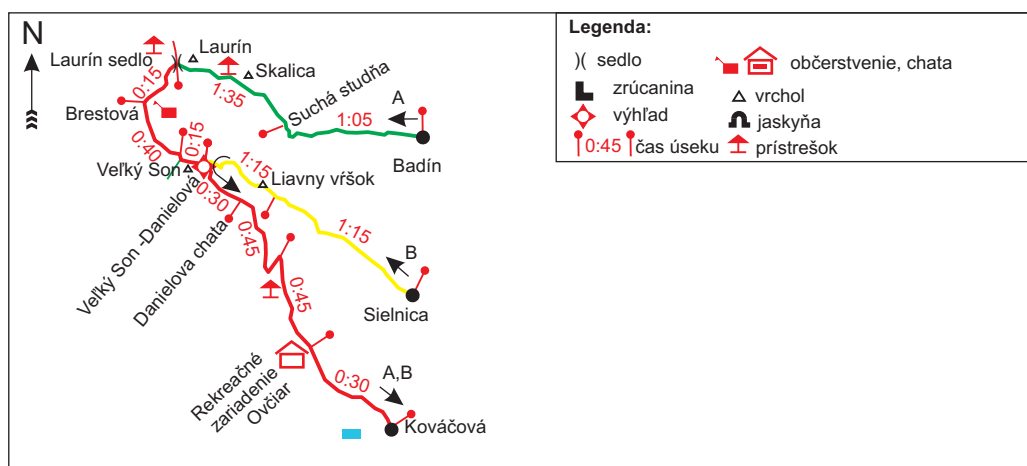
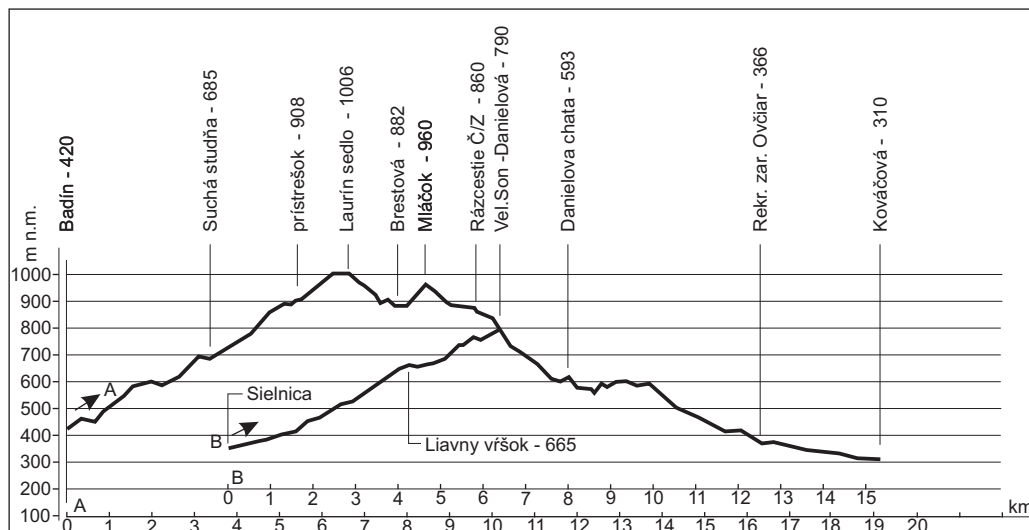
Akcia: Kováčová
Lokalita: Kremnické vrchy

Parametre trasy:

- A** Prevýšenie: 715 m
Dĺžka trasy: 19,2 km
Čas bez prestávok: 6:35 hod.
- B** Prevýšenie: 490 m
Dĺžka trasy: 15,5 km
Čas bez prestávok: 5:00 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 132, Kremnické vrchy

Dátum: 28.07.2006

„Kremnické vrchy“

Geomorfologický celok vulkanického pôvodu v Západných Karpatoch. Geologické zloženie – súbor sopečných hornín zastúpených najmä andezitmi, ryolitmi, sopečnými brekciami a tufmi. V minulosti tu boli významné ložiská zlata. Povrch je rozčlenený do sústavy chrbtov a rázsoch, striedajúcich sa s hlbokými dolinami, časté sú bralnaté tvary a kamenné moria. Veľká časť Kremn. Vrchov je zalesnená. Na západe sú rozsiahle lúky a pasienky. Pripravuje sa vyhlásenie Chránenej krajiny oblasti Kremnické Vrchy, ktoré boli zaradené medzi biocentrá nadregionálneho charakteru.

„Badín“-Obec ,prvý raz písomne založená z r. 1232, patrila panstvu Zvolenského hradu. Koncom 19. a začiatkom 20.stor. tu ťažili uhlie. Pôsobil tu a zomrel A. H. Krčméry, hudobník, zberateľ ľudových piesní a vlastivedný publicista. Gotický katolícky kostol z r. 1397 s hodnotným interiérom, obranným múrom a striedňami. Evanjelický kostol z r. 1865 s obrazom J. B. Klemensa.

Novostavba Kňazského seminára.

„Badínsky prales“ - NPR, vyhlásená v r. 1913, novelizácia v r. 1974 a 1993, výmera 30,7 ha. Ochrana pralesovej jedľovej bučiny s prímiesou javora, jaseňa a bresta na andezitovom podklade. Zastúpené sú všetky fázy vývoja prírodného lesa aj v pesternej mozaike. Niektoré stromy dosahujú značné dimenzie. Jedna z najstarších NPR na Slovensku, slúži lesníckemu výskumu a na študijné ciele. Náučný chodník.

„Náučný chodník Badínsky prales“ – Líniový, obojsmerný, samoobslužný NCH. Pralesovitá jedľová bučina s prímiesou smreka na andezitových horninách – jedna z najstarsích rezervácií na Slovensku (vyhlásená v r. 1913/, mohutné jedle (200-400 rokov/. Dĺžka 1km 2 zastávky, trasa je nenáročná, možno ju absolvovať za 1hod.

„Badínsky vodopád“ – Prír. pamiatka vyhl. v r. 1995.

3m vysoký trvalý vodopád na Badínskom potoku. Dolinou v mieste vodopádu prechádza tektonický zlom severo-južného smeru, na ktorom je markantný skok. Asi 300m po ceste mimo „NCH Badínsky prales“.

„Sielnica“ - prvý doklad z r. 1250, patrila Zvolenskému hradu, od konca 13. stor. rádu premonštrátov. Kostol s pôvodnou gotickou vežou. Kašiel neskorobarokový, depozitár Vlastivedného múzea vo Zvolene.

„Sielnická poľana“ - Rozsiahle lúky v závere Sielnickej doliny s dobrými podmienkami na zimné športy. Používaný názov strediska je Brestová.

„Kováčová“ – kúpele, prvý doklad z r. 1254, patrila Zvolenskému panstvu. V r. 1889 náhodne objavené termálne pramene – vznik kúpeľov. Nový prameň – hĺbka 502m, teplota 48,5C. Liečba pohybového ústrojenstva a stavov po úraze. Termálne kúpalisko. Vodná nádrž pre rybolov.

Akcia: Silická planina
Lokalita: Slovenský kras

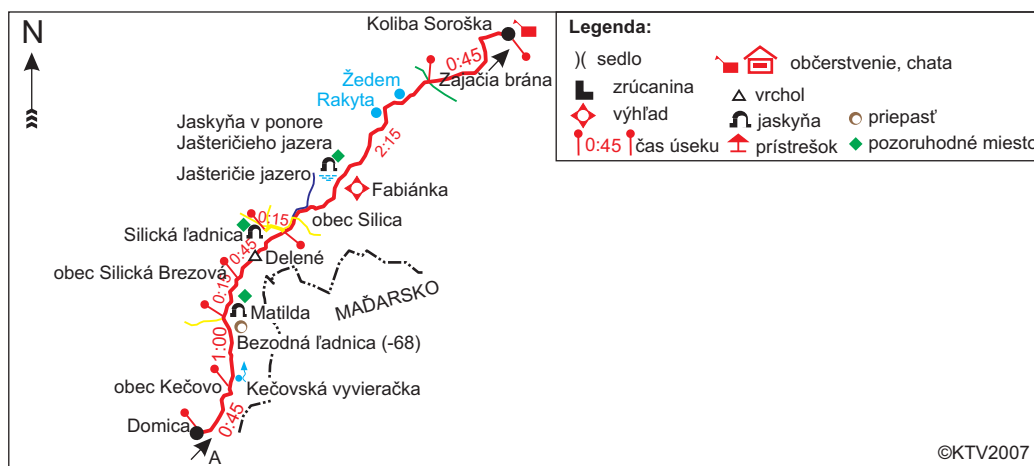
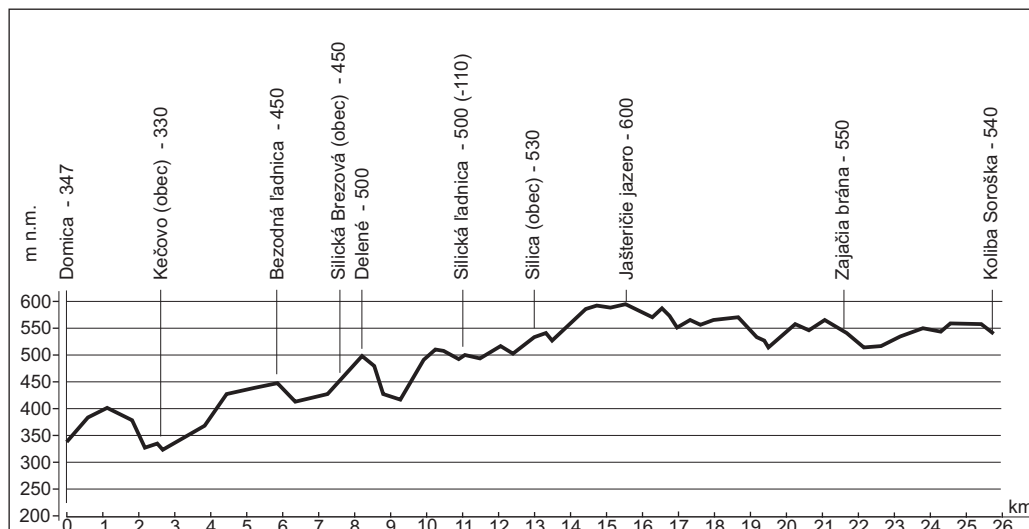
Parametre trasy:

- A** Prevýšenie: 715 m
Dĺžka trasy: 25,7 km
Čas bez prestávok: 6:15 hod.

Zdroje:

Výškový profil: NASA - SRTM
Pôdorys, časové údaje: Turistická mapa VKÚ
č. 139, Slovenský kras - Domica

Dátum: 24.08.2006

Popis trasy

Jednoduchá orientácia - stále po červenej s jedným odbehnutím po žltej.

Trasu začneme pri jaskyni Domica. Za dedinou Kečovo si vpravo všimneme Kečovskú vyvieracku, čo je výdatnejší prameň vody. Asi po hodine cesty od Kečova, pred rázcestím so žltou by sme mohli nájsť po pravej strane priepasť Bezodná ľadnica, táto zaujímavosť určite nebude označená, treba byť všímavý. Za rázcestím so žltou bude po pravej strane jaskyňa Matilda. Prejdeme cez obec Silická Brezová a dostaneme sa na kopec Delené. Pokračujeme k druhému rázcestiu so žltou, NEPREHLIADNUŤ!, odbočiť vľavo k najväčšej zaujímavosti túry - otvorenej jaskyni, na dne ktorej bude ľad (lebo to je ľadnica). Ochladíme sa a vrátime sa späť k červenej, po ktorej pokračujeme do obce Silica. Za obcou budeme mať po ľavej strane močaristé Jašteričie jazero s ponornou jaskyňou. Pokračujeme planinou posiatou krátermi závrto, ktoré vznikli zrútením podzemných krasových dutín. Tu si treba dať pozor na značky, lebo terén je krovinatý, treba kľučkovať medzi závrtnami a ľahko sa dá zablúdiť. Na planine by malo byť zopár zaujímavých

vahadlových studní. Posledný úsek by mal byť v bukovom lese. Prejdeme rázcestie so zelenou (Zajačia brána) a o 45 minút sme v cieľi, pri motoreste Koliba Soroška.

Silická planina -

je najväčšou z planín Slovenského krasu, rozloha asi 150 km². Rozprestiera sa v jeho centrálnej resp. južnej časti. Nachádza sa na území dvoch štátov - Slovenskej a Maďarskej republiky. Povrch Silickej planiny tvorí náhorná vápencová plošina. V severnej časti dosahuje výšku okolo 680 m n. m., v južnej okolo 500 m n. m. Územie planiny je zo západu veľmi ostro ohraničené kaňonom Slanej, z juhu Rimavskou kotlinou, zo severu ohraničenie tvoria strmé stránne, ktoré oddeľujú planinu od Rožňavskej kotliny a od východnejšie situovaných planín je Silická planina geomorfologicky oddelená depresiou (sedlom) Sorošky resp. západným uzáverom Turnianskej kotliny. Silická planina má vytvorené prakticky všetky formy typicky krasového a sčasti i fluviokrasového reliéfu. Povrch je relatívne rovný, je však rozčlenený obrovským množstvom krasových jám (odhad je viac než 2000). Veľká hustota krasových jám sťažuje

orientáciu v teréne.

Silická ľadnica -

jedna z najvýznamnejších prírodných pozoruhodností Silickej planiny v Slovenskom krase. Nachádza sa na Silickej planine, 2 km západne od obce Silica. Ústie vstupnej koróznorúťvej priepasti je v nadmorskej výške 503 m. Dolné, prevažne horizontálne časti, vytvoril podzemný tok Čierneho potoka. Do Archeologického domu prenikol J. Majko v roku 1931. Pokračovanie podzemných priestorov pozdĺž Čierneho potoka objavili českí speleopotápači v roku 1988. Jaskyňa je dlhá 1100 m a hlboká 110 m, vytvorená je v druhohorných strednotriasových svetlých wettersteinských vápencoch silického príkrovu. Vody Čierneho potoka zo Silickej ľadnice tečú do Gombaseckej jaskyne.

Horná priepasťovitá časť Silickej ľadnice je čiastočne zaľadnená. Po zrútení prechodu do dolných častí sa vytvoril uzavretý depresný priestor s kumuláciou studeného vzduchu a tvorbou ľadu. Je to najnižšie situovaná klasická ľadová jaskyňa do 50° severnej zemepisnej šírky mierneho klimatického pásma.

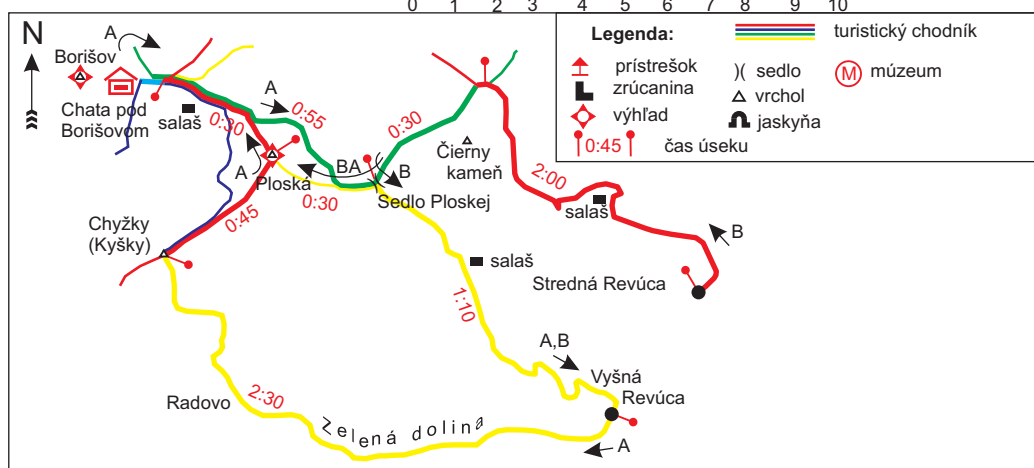
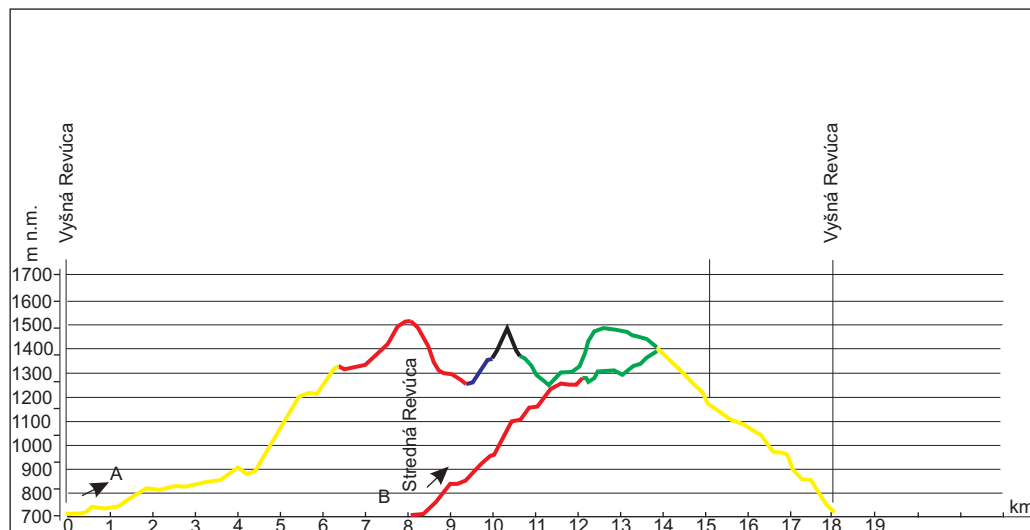
Akcia: Borišov

Lokalita: Veľká Fatra

Trasa A Prevýšenie: 812 m
Dĺžka trasy: 18 km
Čas bez prestávok: 6:45 hod.

Trasa B Prevýšenie: 665 m
Dĺžka trasy: 10 km
Čas bez prestávok: 3:40 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 121, Veľká Fatra

Trasa A: Vyšná Revúca -720m Ž - Zelená dolina - Chyžky (Kýšky)-1340m Ž-Č Ploská-1532m Č – Chata pod Borišovom-1300m Č-Ž Borišov-1509m Ž (návrät tou istou cestou na) Ch. pod –Borišovom Ž-Z (po zelenej traverzom do) Sedlo Ploskej 1345m Z-Ž salaš – Vyšná Revúca- 720m

Trasa B: Stredná Revúca - 680m Č - Malá Turecká (salaš) Č - Pod Čiernym kameňom-1260m Č-Z - Sedlo ploskej-1345m Z-Ž - salaš Vyšná Revúca- 720m

Popis:

„**Veľká Fatra**“ - je krajinný celok geomorfologickej Tatransko-Fatranskej oblasti. Patrí medzi najrozsiahlšie jadrové pohoria Slovenska, kde sa zachovalo mnohotvárne a málo narušené prírodné prostredie. Žulové jadro vystupuje na povrch len v oblasti Smrekovice a Ľubochnianskej doliny. Ostatnú časť územia budujú najmä usadené horniny druhohôr. Zo severu a východu ju ohraničuje Liptovská kotlina, zo západu Turčianska kotlina a z južnej strany sú to výbežky Kremnických vrchov. Celé pohorie má vysoký hlavný hrebeň, ktorý sa člení na dve rázsochy - Liptovskú a Turčiansku. V hlavnom hrebeni sa nachádza v minulosti komunikačne významné sedlo Veľký Šturec, ktoré oddeľuje dva podcelky: Zvolen na východe a Hôľna Fatra na západe.

„**Liptovské Revúce**“ - Obec leží južne od Ružomberka v krásnej prírode Veľkej Fatry. Liptovské Revúce sa vyvinuli z osady Hričkov, ktorá vznikla koncom 16. a začiatkom 17.storočia na hornom toku rieky Revúca. Historicky doložený je Dolný a Horný Hričkov. Neskôr sa názov Revúca preniesol na oba Hričkovy, pričom vznikla rozsiahla komunita s názvom Tri Revúce, dnes už Nižné, Stredné a Vyšné Revúce.

Okrem zrubových domov je významnou kultúrnou pamiatkou obce rímskokatolícky barokovo-klasicistický kostol z roku 1819, ktorý stojí na mieste staršieho dreveného z roku 1694. Nástenné maľby a obraz sú dielom známeho slovenského maliara Jozefa Hanulu.

„**Ploská**“ Jeden z najznámejších vrcholov VF, leží na hlavnom hrebeni. Práve tu sa hrebeň rozbieha na dve hlavné vetvy turčiansku a liptovskú. Mohutný rozložitý vrch s náhornou plošinou a strmými úbočiami, nebezpečnými hlavne v zimných mesiacoch - lavíny. Z vrcholu kruhový výhľad, ale len do diaľky plochý vrchol. Severozáp. turistická Chata pod Borišovom.

„**Borišov**“ 1509 m.n.m. Mohutný, pre VF charakteristický výrazný vrch s vynikajúcou kruhovou vyhlídkou. Vrcholová časť je odlesnená. Na južnom

svahu sa nachádza jedna z najväčších lavínových plôch v oblasti. V jeho úbočí je turistická Chata pod Borišovom s celoročnou prevádzkou (26 miest na spanie, tel. 0905 836 498). Je to jedna z mála pravých horských chát nachádzajúcich sa na tomto území, oznamovacia stanica HZS. Pod ňou križovatka turistických trás.

„**Čierny kameň**“ 1477 m.n.m. Jeden z najznámejších vrcholov VF, výrazná krajinná dominant. Izolovaná, morfológicky výrazná troska chočského príkrovu nad Liptovskými Revúcami, pozoruhodný geomorfologický útvar. Na juhovýchod spadá temer zvislými stenami. Na temene skalného hrebeňa je súvislý porast kosodreviny. Zelená turistická značená trasa obchádza masív zo severozápadu. Pri turistickej značke sa nachádza niekoľko pomerne výdatných prameňov pitnej vody.

„**sedlo Ploskej**“ Široká trávnatá priehyba medzi masívmi Ploskej a Čierneho kameňa. Dôležitá križovatkaturistických značených trás. Neďaleko sedla je výdatný prameň vody. Upozornenie: za hmlu v okolí sedla je ťažká orientácia.

Vypracoval: J.Gažo

Akcia: Buchlov

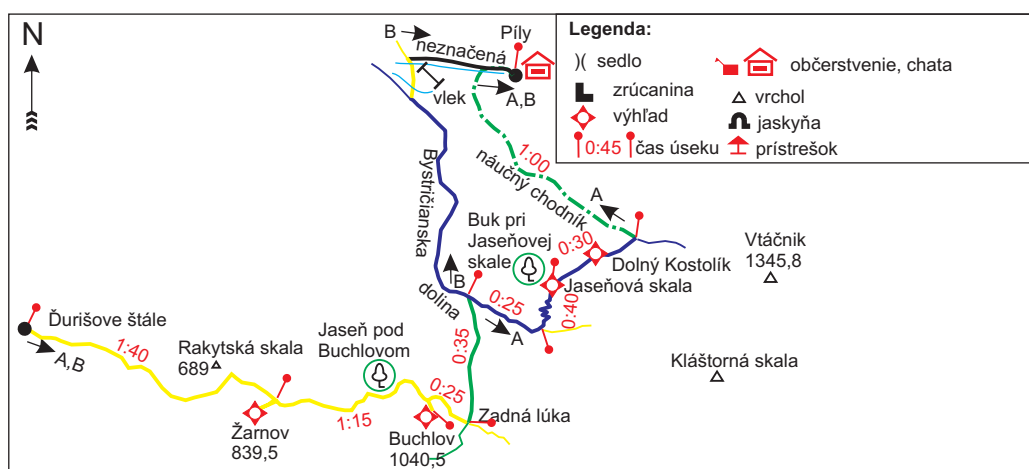
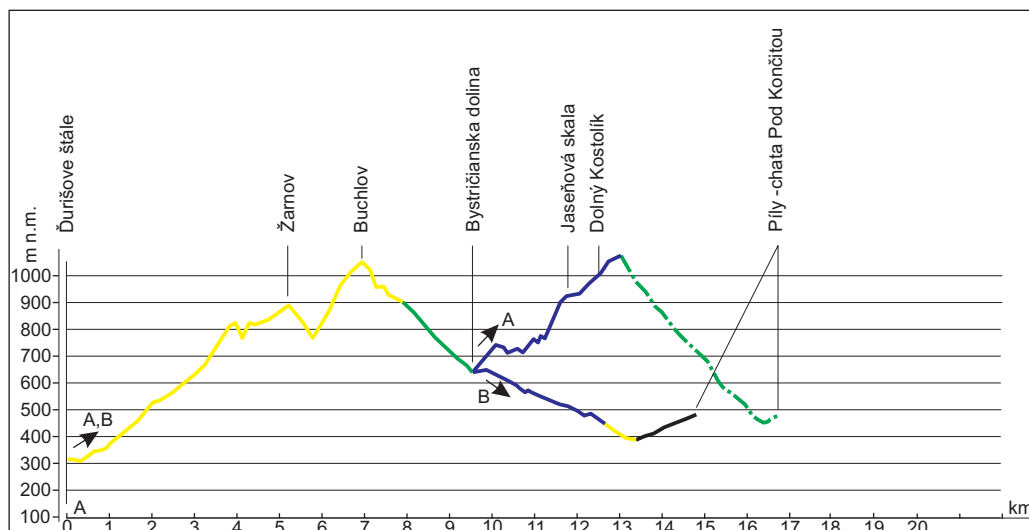
Lokalita: Vtáčnik

Parametre trasy:

- A** Prevýšenie: 1238m
Dĺžka trasy: 16,7 km
Čas bez prestávok: 6:30 hod.
- B** Prevýšenie: 880 m
Dĺžka trasy: 14,8 km
Čas bez prestávok: 5:30 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 131, Vtáčnik - Horná Nitra

Dátum: 6.10.2006

Trasa A: začíname v Ďurišových štáloch po žltej značke. Nezabudneme odbočiť vpravo na dva dôležité vyhlídkové skalnaté vrcholy Žarnov a Buchlov. Pod Buchlovom si všimneme chránený strom - Jaseň pod Buchlovom. Po zostupe z Buchlova na Zadnú lúku odbočíme vľavo po zelenej. Stále zostupujeme do Bystričianskej doliny až kým neprídeme na rozcestie s modrou značkou. Odbočíme vpravo a po modrej stúpame na Jaseňovú skalú, pri ktorej je druhý významný strom - Buk pri Jaseňovej skale. Pokračujeme po modrej cez posledný vyhlídkový bod túry - vrchol Dolný Kostolík. Po 600 metroch opustíme modrú odbočíme vľavo po náučnom chodníku po ktorom prídeme do priestoru amfiteátra. tu sa náučný chodník končí. Pokračujeme vpravo po asfaltke k chate Pod Končitou kde je koniec túry.

Trasa B: totožná s trasou A až po dosiahnutie modrej v Bystričianskej doline. Tu odbočíme vľavo a dolu dolinou, pokračujeme po rázcestie so žltou. Po krátkom úseku žltej (asfalt) prídeme po druhom križovaní potoka na križovatku asfaltových ciest. Pokračujeme neznačenou cestou vpravo proti prúdu potoka povedľa amfiteátra až po chatu Pod Končitou.

Jaseň pod Buchlovom

je raritou v oblasti. Tento strom má vek približne 200 rokov a obvod kmeňa asi 6 metrov. Je ukážkou rastových možností jaseňa v severných svahoch, hoci nemá vlastnosti príslušného klimatického pásma. Vyhlásený v roku 1983 v nadmorskej výške 850 m. Obvod kmeňa je 600 cm, priemer koruny 20 m a výška 30 m.

NPR Buchlov

územie zriadené v roku 1984 s celkovou rozlohou 103,96 ha v katastrálnom území Čereňany a Oslany. Nebolo narušené vážnejšou ľudskou činnosťou a predstavuje zaujímavé vedecky hodnotné územie. Z lesných porastov azonálne spoločenstvá duba dosahujú na niektorých miestach výšky 1000 m. Územie reprezentuje viac ako 30 druhov mäkkýšov, motýľov, chrobákov, obojživelníkov a vtákov. Význam ochrany spočíva v ochrane zachovalých a prirodzených lesných a skalných spoločenstiev na morfológicky bohato stvárnenom sopečnom hrebeni pohoria Vtáčnik pre účely vedeckovýskumné, študijne a kultúrno-výchovné. Na území je vybudovaný náučný chodník.

Vtáčnik

Mladšie pohorie sopečného pôvodu - Vtáčnik je súčasťou vulkanického Slovenského stredohoria. Najrozšírenejšie v jeho území sú andezity a ich pyroklastiká. Pre Vtáčnik sú typické bukové porasty a zmiešané porasty buka a jedle. Vrchol Vtáčnika pokrývajú bukové porasty krovitého vzrastu, tzv. listnatá kosodrevina s pôvodným smrekom, v ktorej sa objavujú horské druhy rastlínstva, ako sú mačucha cesnačkovitá, kamzičník rakúsky, chlpaňa lesná, iskerník platanolistý, prilbica moldavská a pozoruhodný výskyt má škarda sibírska. Vzácné sa tu vyskytuje aj tis obyčajný. Zo vzácných dravcov sa v oblasti vyskytuje orol kriklavý, orol kráľovský, hadiar krátkoprstý a včelár obyčajný. Treba spomenúť aj veľmi vzácného jariabka hôrneho, ktorého stavy vo Vtáčniku sú už pomerne nízke. Územie je bohaté aj na mnohé vzácne a chránené bezstavovce, ako sú napríklad fúzač obrovský, nosorožtek obyčajný, cikáda viničová, sága stepná. Z motýľov jeto napr. jasoň chochlačkový, vidlochvost ovocný a feniklový, z pavúkov stepník červený.